

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 91. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm4304.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men kan vi saa ikke nok med det Samme paa en Maade indlemme *Hertugdømmet Slesvig* i *Kongeriget Danmark*, uden at bryde os om, enten hvad Holsteen, eller det store Tydskland, eller hvad *Slesvig selv* siger dertil? Ja, her i "Casino" skal de fleste Herrer i Lørdags Aftes have sagt, jo, det lod sig nok gjøre, og skøndt Damerne iaften seer meget fredelig ud, saa troer jeg dog ikke saa ganske Freden, der i deres Ansigter, ligesom i *Lamartines* aabne Brev, vel kunde forstaaes saaledes, at om vi end tog lidt med Staalhandsker, ligesom *Franskmændene* tog *Antwerpen*, behøvede vi jo ikke at kalde det *Krig*, men desuagtet vilde dog vist baade Holsteen og hele Tydskland tage det for en Krigs-Erklæring, og jeg maatte ikke blot kalde det en Krig, men en meget uretfærdig, urimelig og ulyksalig Krig med Hertugdømmet *Slesvig*, hvorved vi umuelig kunde vinde noget, men meget muelig miste Alt hvad et Folk har at tabe. Herrerne vil sagtens sige, det kommer af, at jeg er ingen Helt, og de har forsaavidt Ret, at jeg er i mange Henseender en Kryster, men dels er der flere Krystere i Danmark end jeg, dels maa saa lille og udsat et Rige, som Danmark, tit af Klogskab spille en Krysters Rolle, og endelig kommer min Frygt og 92Advarsel for Krigen *mod Slesvigerne* slet ikke af, at jeg er en Kryster, men virkelig af, at jeg er *mere frisindet* end de Fleste. Det er nemlig ingenlunde enhver Krig *om Slesvig*, jeg enten vilde grue for eller fraraade, thi *hvis* enten *Slesvig-Holstenerne*, eller deres forventede Hjelpetropper daraussenfra, vilde *kyse* os fra at adskille det gamle *Danske Hertugdømme Slesvig* fra det gamle *Tydske Grevskab Holsteen*, eller true os til at lade de *Tydske i Slesvig* træde de *Danske* paa *Nakken*, da vilde jeg sige: her staaer baade *Danmarks Liv* og *Ære* igrunden ligesaa fuldt paa Spil, som om Fienden laae for Hovedstaden, saa nu maa det briste eller bære! Saasnart man derimod, *uden Slesvigs Minde*, vil gaae et Skridt videre, og under hvilketsomhelst Navn eller Paaskud lægge eller smække det til *Kongeriget Danmark*, da siger jeg: det gaaer vist aldrig godt, men selv om det gik hvad man i Frankerig vilde kalde baade glat og godt, saa veed jeg, man i *Slesvig* for det meste vilde føle, det gjorde ondt, og min frisindede Tankegang er den, at kan, som *Juristerne* strax vil lære os, selv Retten til *døde Ting* saaledes forældes, at det bliver *Voldsgierning* at tilegne sig dem, da maa det Samme endnu langt mere giælde om en forældet Ret til *levende Mennesker*, der aldrig kan hævdes med *Magt* uden at behandle dem som bortløbne Slaver, hvad umuelig kan være til Fordeel for andre end *Slavehandlere*, som det, 93Gud skee Lov! ikke er i den *Danske* Smag enten at være eller at ligne. Om jeg derfor ogsaa havde *Magt* til, *mod Slesvigernes Villie*, med denne min Haand at ramme *Kongeriget Danmarks Grændsepæle* saa dybt ned langs med *Eideren*, at *Slesvig-Holstenerne* med alle deres Venner fra *Romer-Riget* skulde lade være at rokke dem, saa vilde jeg dog ikke gjøre det, især af den gyldige Grund, at det *aldrig* kunde *nytte* Danmark, men maatte umaadelig *skade* Danmark, at pine endeel baade *Tydske* og *Utydske* ind i sig, der netop da bestemt aldrig blev *Dansk*, saalidt som *Irsk* nogensinde bliver *Engelsk*, vilde derfor altid gjøre Splid, aldrig forøge, men altid *svække* Danmarks samlede Styrke!